

**PELEMANS, Willem** (Antwerpen 6 april 1901 – Sint-Agatha-Berchem 29 oktober 1991).

Werd opgeleid in de Stedelijke Normaalschool Karel Buls te Brussel. Als musicus was Pelemans grotendeels autodidact. Vanaf 1921 speelde hij een actieve rol in het Vlaams-Brussels cultuurleven, onder meer als lid van het **Willemsfonds** en secretaris van de **Vlaamse Club voor Kunsten, Wetenschappen en Letteren**. Van 1944 tot 1985 was hij de gezagvolle muziekrecensent van de krant *Het Laatste Nieuws*. Als auteur van studies en als commentator bij concerten van de Dienst Volksopvoeding van het ministerie ijverde hij voor de vulgarisatie van ernstige muziek. Hij droeg bij tot de oprichting in 1967 van het zelfstandig Nederlandstalig Koninklijk Conservatorium van Brussel. De evolutie in de waardering van de Vlaamse **muziek**, voornamelijk in de hoofdstad, schetste hij in het boek *De Vlaamse Muziek en Peter Benoit*. Als componist evolueerde hij, na experimentele beginjaren waar hij zich afzette tegen de postromantiek, naar een persoonlijk neo-classicisme. Een Jeanne en Willem Pelemansprijs

voor jonge musici werd gesticht in het Brussels Conservatorium.

WERKEN: *De Vlaamse Muziek en Peter Benoit*, 1971; – *Hij leerde Vlaanderen luisteren. Uit de memoires van een Criticus*, 1991.

LITERATUUR: F. de Boeck Willem Pelemans als muziekcriticus van het dagblad 'Het Laatste Nieuws', KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1985.

LUC LEYTENS